

РЕШЕНИЕ

№ 2430

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 24.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6061** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. Й. В., подадена чрез адв. Р. С., против Заповед №1763/31.05.2021 год. на Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ - МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Сочи се, че административно наказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в това, че е нарушена изискуемата от закона форма, като в оспорената заповед не са описани обстоятелства, при които е извършено посоченото в акта нарушение, както и доказателствата, въз основа на които то е било установено. Твърди се, че в оспорената заповед е допусната и неяснота относно твърдяното нарушение, квалификацията му и правните основания, обосновавали издаването ѝ, като от съдържанието на акта не става ясно кое точно разпореждане е лошо изпълнено, в какво се изразява лошото изпълнение, с какъв акт е издадено съответното разпореждане, както и дали жалбоподателят е запознат с него. Не било изпълнено и изискването на чл. 206, ал. 2 ЗМВР, при налагане на дисциплинарното наказание да се обсъдят тежестта на нарушението и размера на наказанието. Заявява се, че като не е събрал служебно всички относими доказателства, имащи отношения по случая, административния орган не е положил дължимите грижи да установи с категоричност вмененото на

жалбоподателя дисциплинарно нарушение, като по този начин е нарушил материалния закон. Моли се съда да отмени изцяло оспорваната заповед. Претендира за направените по делото разноски.

В съд.з. жалбоподателят В. Й. В., чрез адв.С. и в представени от него писмени бележки, поддържа жалбата.

Ответникът - директорът на Главна дирекция „Национална полиция“- МВР, р.пр., не се представлява в съдебно заседание. В представено по делото писмено становище от юриск.С. оспорва жалбата като излага съображения, че оспорената заповед е законосъобразна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, във връзка с чл. 144 от АПК приобщените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В. Й. В. е заемал длъжността „полицейски инспектор I степен“ в сектор „Териториално обслужване“ при Главна дирекция „Национална полиция“- МВР.

Със Заповед №1763/31.05.2021 год. на Директора на Главна дирекция „Национална полиция“- МВР, на основание чл.194, ал.2, т.1, във вр. с чл.199, ал.1, т.3, предл. трето, във вр. с чл.204, т.3 от ЗМВР на В., е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

Наказанието е наложено за това, че на жалбоподателя, в качеството му на служител било разпределено за работа предложение № 812102-163 от 08.02.2021г. по описа на МВР от младши експерт П. И. П.- младши полицейски инспектор към РУ- О. при ОДМВР- Т. и председател на Синдикално дружество 017 към САС- МВР, по което е същият изготвил становище рег. № 3286р-10608/05.03.2021г. Дисциплинарно наказващият орган е приел обаче, че с изготвения отговор, инспектор В. е приключил работа по предложението, без да е спазил разпоредбите на чл. 114, ал.1 от АПК и чл. 23, т. 2 от Правилата за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите. Това било така, тъй като от предоставеното становище не ставало ясно коя е компетентната структура за отговор по изложените факти в предложението. В становището нямало аргументирани мнения по въпроса и не се давало предложение от страна на В. за пренасочване на материала към друг компетентен орган. На следващо място В. бил изготвил своя писмен отговор до младши експерт П., без да е предприел действия за изясняване на фактите и обстоятелствата, като не е разговарял и не е снел писмено сведение от подателя на предложението за получаване на допълнително данни, имащи отношение към проучваното предложение. Дисциплинарно наказващият орган е приел, че с тези свои деяния, като не е извършил обстойна и пълна проверка на фактите, относно процесното предложение, инспектор В. е допуснал нарушение в служебната си дейност, в частност е нарушил разпоредбите на чл.23, т.2 от „Правилата за организацията на работа в министерството на вътрешните работи с предложенията и сигналите“.

По делото е представена образуваната преписка по издаване на оспорената заповед, Справка рег.№3286р-22621/17.05.2021 г., изготвена от комисия при Главна дирекция „Национална полиция“- МВР, относно извършена проверка, в изпълнение на Заповед на Министъра на вътрешните работи №3286з-939/18.03.2021 г.; Сведение рег. № 3286р-17224 от 09.04.2021г. на инспектор В. относно извършената проверка и данни

за извършено дисциплинарно нарушение; писмени възражения на В. с рег. № 3286р-23253 от 19.05.2021г.; Сведение рег. № 3286р-17922/14.04.2021г. на служителя Ц., както и Сведение рег. № 3286р-17923/14.04.2021г. на инспектор Д. имащи отношение по случая, както и Правилата за организацията на работата в Министерството на вътрешните работи с предложенията и сигналите.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл.168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок /зеповедта е съобщена на 31.05.2021г., а жалбата срещу нея е подадена на 11.06.2021г./; от лице с правен интерес, за което административният акт е неблагоприятен. По съществото ѝ, съдът приема следното:

Оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание е валиден административен акт, като е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 204 от ЗМВР, в предвидената от закона писмена форма и съдържа реквизити по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно чл. 204, т. 3 от ЗМВР дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” се налага от ръководителя на структурата по чл. 37, като в конкретния случай това е Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“.

Дисциплинарната отговорност на служителите в МВР се реализира в сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР–не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, което изискване в случая е спазено.

В оспорената заповед № 3286з-1763 от 31.05.2021г. директорът на Главна дирекция „Национална полиция“, като фактическо основание е посочил резултатите от извършена проверка, установяващи дисциплинарното нарушение извършено от служителя. Същото е описано подробно в справка с рег. № 3286р-22621 от 17.05.2021г. В последната се съдържат конкретни данни по разследвания случай и анализ на поведението на всички служители, включително и по отношение на настоящия жалбоподател. От проверяващата комисия е установено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР–неизпълнение разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи...“ и е предложено налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца за това деяние. От своя страна в оспорената заповед изцяло е пренесено съдържанието на първоначалната справка, с която е било установено и открито дисциплинарното нарушение. Дисциплинарно наказващият орган се е запознал с цитираната справка. Въз основа на тази справка с покана с рег. № 3286р-23046 от 19.05.2021г. са изискани обяснения и съответно дадени такива-Сведение рег. № 3286р-17224 от 09.04.2021г. и писмени възражения с рег. № 3286р-23253 от 19.05.2021г. Правото на защита на служителя не е нарушено, тъй като му е предоставена възможността за обяснения по случая.

По отношение на материалноправните предпоставки за ангажиране на дисциплинарната отговорност за извършеното нарушение на служебната дисциплина, съдът отбелязва следното:

Според дисциплинарно наказващия орган жалбоподателят е извършил дисциплинарно нарушение, изразяващо се в

- изготвяне на становище съгласно резолюция на прекия си ръководител, което не е

изготвенно съгласно чл.23, ал.2 от Правилата за организацията на работа в министерството на вътрешните работи с предложенията и сигналите, като в становището липсват изводи, които следва да бъдат обосновани, както и предложения/препоръки, които следва да са в пряка връзка с фактическите констатации и направените изводи;

- изготвяне на писмен отговор след приключила работа по възложено предложение, без да е предприел необходимите действия за изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, като не е разговарял и не е снел писмено сведение от подателя на предложението за получаване на допълнително данни, имащи отношения към проучваното предложение;

- не е изготвил и мотивирана докладна записка, въз основа на която възложилият проучването да направи преценка, по изключение, писмени сведения от подателя да не се снемат.

С оглед горното, се твърди, че служителят е нарушил разпоредбите на чл.23, т.2 от Правилата за организацията на работа в министерството на вътрешните работи с предложенията и сигналите и с това не е изпълнил заповедта на министъра на вътрешните работи, което представлява нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, за което на основание чл. 199 ал.1, т. 3 от ЗМВР му е наложено наказание писмено предупреждение за срок от три месеца.

Според посочената като нарушена разпоредба на чл. 23, т.2 от Правилата за организацията на работа в министерството на вътрешните работи с предложенията и сигналите, служителите, на които е възложено разглеждането и проверката по предложението, разговарят с подателите, снемат допълнителни писмени сведения от тях, вземат предвид получените допълнителни данни, имащи отношение по проверявания сигнал или предложение. По изключение писмени сведения от подателите не се снемат по преценка на възложилия проверката въз основа на мотивирана докладна записка на служителя, на когото е възложено разглеждането и проверката по предложението.

В случая в оспорената заповед не е посочено, кои факти и обстоятелствата по предложението са останали неизяснени, поради бездействието на жалбоподателя, за да се направи извод за тяхната релевантност, съответно за наличието на нарушение или за евентуалната му маловажност или малозначителност. Т.е.в заповедта липсват изложени фактически обстоятелства, от които да се направил за осъществяване на състав на нарушение по чл. 23, т.2 от Правилата за организацията на работа в министерството на вътрешните работи с предложенията и сигналите.

Също така, от писмо с рег. № 328600-61131 от 21.12.2021г. приложено по делото се установява обаче, че няма данни В. В. да е запознат с Правилата за организацията на работата в МВР с предложенията и сигналите, утвърдени със Заповед № 8121з-1432/25.11.2015г., изм. и доп. със Заповед № 8121з-52 от 06/01.2017г., Заповед № 8121з-1193/26.09.2018г. и Заповед № 8121з-1394 от 23.12.2020г. С оглед на това от обективна страна същият не е могъл да извърши виновно изпълнение на чл. 23, т.2 от Правилата за организацията на работа в министерството на вътрешните работи с предложенията и сигналите. Дисциплинарната отговорност е вид юридическа отговорност-лична и следва да се ангажира при доказано дисциплинарно нарушение. Всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно и в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на ЕК за поведение на държавните служители в системата на МВР.

Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновно неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при които фактически същественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. При положение, че липсват доказателства, от които да се установи, че наказаният служител е запознат по посочения в Заповед № 8121з-1394 от 23.12.2020г на министъра ред, със съдържанието на същата и с утвърдените с нея вътрешни правила, то се приема, че не е налице виновно неизпълнение на служебни задължения и предявеното дисциплинарно наказание е несъставомерно и недоказано. В процесния случай отговорността на жалбоподателя е ангажирана за неизпълнение на чл. 23, ал.1, т. 2 от посочените правила, която разпоредба обаче не е била доведена до знанието на жалбоподателя по надлежния за това ред, още повече, че в резолюциите, с които му е възложена работата по предложението не е указано, че жалбоподателят следва да се произнесе по реда на тези правила. Наличието на това конкретно знание във връзка с установяване на вината е необходимо за реализиране на дисциплинарната отговорност. Липсата на такава води и до материалноправна липса на основание за ангажиране отговорността за извършеното нарушение.

На следващо място съдът намира, че Дисциплинарно наказващият орган не е спазил и чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, като е приложил същия само формално. Съгласно сочената законова разпоредба при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Какво точно е съобразил дисциплинарно наказващият орган, за да наложи второто по тежест дисциплинарно наказание не е ясно. В заповедта е посочено, че по време на службата на жалбоподателя са му присъдени дванадесет награди и същият не е в срок на изтърпяване на друго дисциплинарно наказание. Липсата на мотиви защо се налага дисциплинарното наказание „писмено предупреждение“ в случая представлява съществено административно - производствено нарушение на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, регламентиращ кои обстоятелства следва да бъдат отчетени при определяне на дисциплинарното наказание на държавните служители в МВР. Това нарушение е съществено и съставлява основание за отмяна на издадената заповед за дисциплинарно наказание.

Въз основа на изложеното настоящия съдебен състав приема, че оспорената Заповед №1763/31.05.2021 год. на Директора на Главна дирекция „Национална полиция“-МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена в условията на чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

С оглед изхода на делото и направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените съдебни разноси по приложен списък, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответната страна следва да заплати на жалбоподателя сумата в общ размер на 660 /шестстотин и шестдесет/ лева, от които 10 лева платена държавна такса и 650 лева платено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №3286з-1763/31.05.2021 год. на Директора на Главна дирекция „
Национална полиция“- МВР.

ОСЪЖДА Главна дирекция „ Национална полиция“- МВР, да заплати на В. Й. В., с
ЕГН [ЕГН], съдебни разноси в размер на 660 /шестстотин и шестдесет/ лева.

Решението, съгласно чл.211 ЗМВР, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: